

Η ΕΞΙΣΩΣΙΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΣ

‘Υπὸ τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑ

1. Μετὰ τὴν διατύπωσιν τῆς Κεϋνσιανῆς θεωρίας διεξήχθησαν σοβαροὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν οἰκονομολόγων ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν σχέσεων μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως γενικῶς, καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κέυνης ὑποστηριχθείσης ἀπόψεως περὶ ισότητος μεταξὺ τῶν δύο τούτων οἰκονομικῶν μεγεθῶν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος ἐγεννήθησαν σοβαροὶ ἀμφιβολίαι καὶ προεκλήθησαν πλεῖσται ὅσαι παρανοήσεις, ὡς ἐκ τῆς συγχύσεως, ἢ ὅποια πολλάκις ἐγένετο μεταξὺ δύο διαφορετικῆς φύσεως σχέσεων μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως : α) τῆς ἐξ ὁρισμοῦ ταυτότητος ἢ ἄλλως τῆς ex - post ισότητος, καὶ β) τῆς λειτουργικῆς ἢ ἄλλως ex - ante ισότητος.

Τὸ θέμα τῆς ισότητος μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως ἔχει ἥδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον διευκρινισθῇ μετὰ τὴν συμβολὴν τῶν νεοκεύνσιαν οἰκονομολόγων καὶ κυρίως τῆς Σουηδικῆς Σχολῆς.

Τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀπόψεις ἐκέντομεν κατωτέρω :

2. *Η ἐξ ὁρισμοῦ ἢ ex - post ταυτότης μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως.* Οἱ δυνατοὶ τρόποι διαθέσεως τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος (Y) διοθείσης περιόδου εἰναι δύο : ἡ κατανάλωσις (C) καὶ ἡ ἀποταμιεύσις (S). Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἐπομένως τῆς διαθέσεως τοῦ εἰσοδήματος λαμβάνομεν τὴν ἐξῆς ταυτότητα :

$$Y \equiv C + S \quad (1)$$

Ἐξ ἀλλου, τὸ ἔθνικὸν προϊὸν διθείσης περιόδου (Y), ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐντὸς τῆς ἐν λόγῳ περιόδου παραχθέντα καὶ καταναλωθέντα ἀγαθά (C), ἀπὸ τὰ παραχθέντα κεφαλαιουχικά ἀγαθά, ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰ πάσης φύσεως ἀποθέματα καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τὰ ὅποια εἴτε ἐδημιουργήθησαν ἔκουσίως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἴτε ἀκουσίως, καθ' ὅσον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ διατεθοῦν ἐντὸς τῆς περιόδου εἰς τὴν ὅποιαν παρήχθησαν. Αἱ τελευταῖαι δύο κατηγορίαι ἀποτελοῦν τὴν πραγματοποιηθείσαν ἐπένδυσιν (I). Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς λαμβάνομεν τὴν ἐξῆς ταυτότητα :

$$Y \equiv C + I \quad (2)$$

Ἐκ τῶν ταυτοτήτων (1) καὶ (2) λαμβάνομεν :

$$Y - C \equiv I$$

$$Y - C \equiv S$$

Καὶ συνεπῶς :

$$I \equiv S$$

Ούτω μεταξὺ πραγματοποιηθείσης ἀποταμιεύσεως καὶ πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως ύπάρχει εἰς πᾶσαν χρονικὴν στιγμήν, ἔξ ορισμοῦ, ταυτότης. Ἡ ταυτότης αὕτη σημαίνει ὅτι καθ' ὃ ποσὸν τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα δὲν καταναλίσκεται ἀλλ' ἀποταμιεύεται (έκουσίως ή ἀκουσίως), κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐπενδύεται. Πλέον συγκεκριμένως, ἡ ἔξ ορισμοῦ ταυτότης μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως ύφεσταται ὀνάδα πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὑψ' οἰσασθήποτε συνθήκας, διότι ex - post, ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ ἐπένδυσις ἀποτελοῦν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα θεωρούμενον ἀπὸ δύο διαφορετικὰς πλευράς. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἔθνικοῦ εἰσόδηματος καὶ δαπανῶν καταναλώσεως διθείσης περιόδου ἀποτελεῖ, ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνικοῦ εἰσόδηματος, τὴν ἔκουσίως καὶ ἀκουσίως⁽¹⁾ πραγματοποιηθείσαν ἀποταμίευσιν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἔθνικοῦ προϊόντος καὶ ἀξίας τῶν καταναλωθέντων ἀγαθῶν διθείσης περιόδου ἀποτελεῖ, ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔθνικοῦ εἰσόδηματος, τὴν ἀξίαν τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν πλέον τὰ ἔκουσίως ή ἀκουσίως⁽²⁾ δημιουργηθέντα ἀποθέματα καταναλωτικῶν ἀγαθῶν τῆς ἐν λόγῳ περιόδου, ἥτοι τὴν ἐπένδυσιν. Ἐπειδὴ ὅμως ή δαπάνη καταναλώσεως δεδομένης περιόδου δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ είναι ἵση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐντὸς τῆς περιόδου αὐτῆς καταναλωθέντων καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ἐπεται ὅτι καὶ ἡ ἀπομένουσα διαφορὰ μεταξὺ ἔθνικοῦ εἰσόδηματος καὶ δαπάνης καταναλώσεως, δηλαδὴ ἡ πραγματοποιηθείσα ἀποταμίευσις, πρέπει νὰ είναι ἵση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐντὸς τῆς περιόδου παραχθέντων κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν πλέον τὴν ἀξίαν τῶν ἔκουσίως ή ἀκουσίως⁽³⁾ δημιουργηθέντων ἀποθεμάτων, δηλαδὴ ἵση πρὸς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐπενδύσεις.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς ἔξ ορισμοῦ ταυτότητος μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως ὡς λάβωμεν κατ' ὀρχὴν μίαν ύποθετικὴν ὄχρημάτον οἰκονομίαν, εἰς τὴν δόποιαν αἱ ἴδιότητες τοῦ ἀποταμιευτοῦ καὶ ἐπενδυτοῦ συμπίπτουν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον: Εἰς μίαν τοιαύτην οἰκονομίαν πᾶσα πρᾶξις ἀποταμιεύσεως είναι συγχρόνως καὶ πρᾶξις ἐπενδύσεως. "Οταν ὁ γεωργὸς δὲν καταναλίσκῃ δόλόκληρον τὴν ποσότητα τοῦ παραχθέντος σίτου ἀλλὰ ἐν μέρος αὐτῆς χρησιμοποιῇ ὡς σπόρον, ταυτοχρόνως ἀποταμιεύει καὶ ἐπενδύει. "Ἡ, ὅταν θυσιάζῃ ὧρισμένον χρόνον εἰς τὴν κατασκευὴν ἐνὸς γεωργικοῦ ἔργαλείου ἀντὶ εἰς τὴν παραγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, η πρᾶξις του αὐτὴν είναι ταυτοχρόνως, ἀποταμίευσις καὶ ἐπένδυσις. Ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς μίαν ὄχρημάτον οἰκονομίαν, εἰς τὴν δόποιαν αἱ ἴδιότητες τοῦ ἀποταμιευτοῦ καὶ ἐπενδυτοῦ συμπίπτουν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, η πραγματοποιηθείσα ἀποταμίευσις δὲν είναι μόνον ἵση πρὸς τὴν πραγματοποιηθείσαν ἐπένδυσιν, ἀλλὰ ἀποταμίευσις καὶ ἐπένδυσις ἀποτελοῦν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν.

1) Ἡ ἀκουσία ἀποταμίευσις δυνατὸν νὰ είναι θετική η ἀρνητική. Ἀρνητικὴ ἀποταμίευσις ύπάρχει εἰς περίπτωσιν ύπερκαταναλώσεως.

2) Τὰ ἀκουσία ἀποθέματα δυνατὸν νὰ ἀποτελοῦν θετικὴν η ἀρνητικὴν ἀναγκαστικήν ἐπένδυσιν. Ἀρνητικὴ ἐπένδυσις ύπάρχει εἰς περίπτωσιν ἀποεπενδύσεως.

‘Υπὸ τὴν σύγχρονον ὅμως ἐγχρήματον διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας, εἴναι γνωστόν, ὅτι καὶ ἀποταμίευσις καὶ ἡ ἐπένδυσις δὲν λαμβάνουν χώραν ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν μονάδων. Σημαντικὸν μέρος τῶν ἀποταμιεύσεων διενεργεῖται ὑπὸ τῶν καταναλωτικῶν οἰκονομικῶν μονάδων πρὸς διαφόρους σκοπούς (ἐπένδυσις εἰς κατοικίας, πρόνοια διὰ τὸ μέλλον, κερδοσκοπικὴ ἔκμετάλλευσις τῆς ἀποταμιεύσεως κλπ.). Ἐξ ἀλλου, ὁ μεγαλύτερος ὅγκος τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν παράγεται ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματικῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ὥθουμένων πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ κινήτρου τοῦ κέρδους. Ἡ χρηματοδότησις τῆς παραγωγῆς τῶν κεφαλαιουχικῶν αὐτῶν ἀγαθῶν διενεργεῖται εἴτε διὰ τῆς ἴδιας ἀποταμιεύσεως τῶν ἐπιχειρηματικῶν εἴτε διὰ δανεισμοῦ τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν καταναλωτικῶν οἰκονομικῶν μονάδων εἴτε διὰ δημιουργουμένων πιστώσεων τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος. Σπανίως συμβαίνει ὡστε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀποφασίζουν νὰ ἐπενδύσουν, νὰ διαθέτουν τὰ χρηματικὰ μέσα πρὸς χρηματοδότησιν τῶν ἐπενδύσεων ἐκ τῶν ἴδιων αὐτῶν ἀποταμιεύσεων. Ἐπομένως, ὑπὸ τὴν σύγχρονον ἐγχρήματον διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας δὲν ὑπάρχει αὐτόματος καὶ ἄμεσος σύνδεσις μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ γεγονότος ὅτι ἄλλοι εἴναι οἱ ἀποταμιευταὶ καὶ ἄλλοι οἱ ἐπενδυταὶ εἰς τὰς συγχρόνους οἰκονομίας, καὶ διάφορα τὰ ἐλαττήρια τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἐνεργεῖσθαι, εἰς πᾶσαν χρονικὴν στιγμὴν, ἡ πραγματοποιουμένη ἀποταμίευσις (έκουσία καὶ ἀκουσία) εἴναι ἵση πρὸς τὴν πραγματοποιουμένην ἐπένδυσιν (κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ πλέον ἀποθέματα). Διότι ἐὰν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ καταναλωταὶ ἀποφασίσουν νὰ καταναλώσουν μικρότεραν πιστότητα ἐκείνης, τὴν ὅποιαν μέχρι τοῦδε κατηγόριας, ἦτοι αὔξησουν τὴν ἀποταμίευσιν των, εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν θὰ παραμείνουν ἀναγκαίως ἀδιάθετα ἀγαθὰ ἵστης ἀξίας πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν καταναλωτῶν. Τὰ ἀποθέματα ταῦτα ἀποτελοῦν δι’ αὐτοὺς ἀκουσίαν ἐπένδυσιν διὰ τῆς ὅποιας ἔξασφαλίζεται ἡ ταυτότης μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως. Ἐὰν πάλιν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἀποφασίσουν νὰ διενεργήσουν ἐπενδύσεις μεγαλυτέρας τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἡ αὔξησις αὐτῇ τῶν ἐπενδύσεων θὰ προκαλέσῃ κατ’ ἀρχὴν αὐτομάτως ἴσοποσον αὔξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν καταναλωτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτοι δὲν εἴναι προετοιμασμένοι διὰ τὴν τοιαύτην αὔξησιν, δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ τὴν διαθέσουν ἀμέσως, ὅπότε θὰ παραμείνη ἀδιάθετος εἰς χεῖρας των ὡς ἀναγκαστικὴ ἀποταμίευσις, ἔξασφαλίζομένης οὕτω τῆς ταυτότητος μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως. Ἀναλόγους σκέψεις δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις.

3. *Ἡ λειτουργικὴ ἢ ex-ante ἰσότης μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως.* Ἡ ἀναλογία ἀναλυθεῖσα ταυτότης μεταξὺ πραγματοποιουμένης ἀποταμιεύσεως καὶ πραγματοποιουμένης ἐπενδύσεως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει καὶ ἡ σχεδιαζομένη ἢ έκουσία ἀποταμίευσις νὰ εἴναι κατ’ ἀνάγκην πάντοτε ἵση ἡ τὴν σχεδιαζομένη ἢ έκουσίαν ἐπένδυσιν. Ἀνεξαρτήτως τῆς πάντοτε ὑφισταμένης ταυτότητος μεταξὺ πραγματοποιουμένης ἀποταμιεύσεως καὶ πραγματοποιουμένης ἐπενδύσεως, εἴναι καθ’ ὅλα δυνατὸν εἰς δεδομένην περίοδον νὰ ὑπάρχῃ διάστασις τόσον μεταξὺ σχεδιαζομένης καὶ πραγματοποιουμένης

ἀποταμιεύσεως ἡ σχεδιαζομένης καὶ πραγματοποιουμένης ἐπενδύσεως ὅσον καὶ μεταξὺ σχεδιαζομένης ἀποταμιεύσεως καὶ σχεδιαζομένης ἐπενδύσεως. Οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἀποκλείσωμεν ὅτι εἰς δεδομένην περίοδον ἡ ἀποταμίευσις τὴν ὅποιαν πράγματι ἐνήργησαν οἱ καταναλωταὶ εἶναι μεγαλυτέρα ἢ μικροτέρα ἀπὸ ἑκείνην τὴν ὅποιαν θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐνεργήσουν, ὡς ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπένδυσις τὴν ὅποιαν πράγματι ἐνήργησαν οἱ ἐπενδυταὶ εἶναι μεγαλυτέρα ἢ μικροτέρα ἀπὸ ἑκείνην τὴν ὅποιαν θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐνεργήσουν. Ἡ μὴ πραγματοποίησις τῶν σχεδίων τῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν ἀποτελεῖ σύνθησις φαινόμενον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Ἐξ ἄλλου, εἰς περίπτωσιν ἀποκλίσεως τῶν πραγματοποιήσεων ἀπὸ τὰ σχέδια, αἱ ἀντιδράσεις τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν παραγωγῶν εἰς τὰς τοιαύτας ἀποτυχίας τῶν σχεδίων των δὲν λαμβάνουν χώραν αὐτομάτως ἀλλὰ παρουσιάζουν ὠρισμένην χρονικὴν ύστερησιν. Οὕτως εἶναι λογικὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ καταναλωταὶ προγραμματίζουν τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν ἀποταμίευσιν τῆς περιόδου $t+1$ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος τῆς περιόδου t καὶ ὅτι οἱ παραγωγοὶ προγραμματίζουν συνήθως τὴν παραγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν τῆς περιόδου $t+1$ ἐπὶ τῇ βάσει κυρίως τῶν δαπανῶν καταναλώσεως τῶν καταναλωτῶν τῆς περιόδου t . Οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων ἐάν συμβῇ π.χ. νὰ διενεργηθοῦν εἰς τὴν περίοδον $t+1$ αὐτόνομοι ἐπενδύσεις καὶ νὰ αὔξηθῇ οὕτω ἀποτόμως τὸ εἰσόδημα τῶν καταναλωτῶν τῆς ἐν λόγῳ περιόδου κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐπενδύσεων, ἐπειδὴ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἀλλάξουν αὐτομάτως τὰ σχέδια των, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ διαθέσουν τὴν ἐπελθοῦσαν ταύτην αὔξησιν εἰς κατανάλωσιν καὶ ἀποταμίευσιν ἀναλόγως τῶν ροπῶν των κατὰ τὴν περίοδον $t+1$, ἡ ἐν λόγῳ αὔξησις θὰ παραμείνῃ ἀναγκαίως ἀδιάθετος (ἀναγκαστικὴ ἀποταμίευσις) κατὰ τὴν περίοδον $t+1$. Εἶναι φανερὸν ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς τὴν περίοδον $t+1$ αἱ σχέσεις μεταξὺ ἀποταμίευσεως καὶ ἐπενδύσεως θὰ εἶναι αἱ ἔξης: α) Ἡ σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις θὰ εἶναι μικροτέρα τῆς πραγματοποιηθείσης ἀποταμίευσεως. β) Ἡ σχεδιασθεῖσα ἐπένδυσις θὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς σχεδιασθείσης ἀποταμίευσεως. γ) Ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἀποταμίευσις (σχεδιασθεῖσα + ἀναγκαστική) θὰ εἶναι ἵστη πρὸς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐπένδυσιν. Ἡ ἀπόκλισις μεταξὺ σχεδιασθείσης καὶ πραγματοποιηθείσης ἀποταμίευσεως θὰ προκαλέσῃ ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῶν καταναλωτῶν, αἱ ὅποιαι θὰ ἐκδηλωθοῦν εἰς περαιτέρω μεταβολάς τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος κοιτῶν ἔξητημένων πρὸς αὐτὸν μεγεθῶν κατὰ τὰς ἐπομένας περιόδους. Ἐὰν πάλιν συμβῇ π.χ. οἱ καταναλωταὶ νὰ μειώσουν τὴν καταναλωσίν των εἰς τὴν περίοδον $t+1$, οἱ παραγωγοί, μὴ δυνάμενοι νὰ μεταβάλουν αὐτομάτως τὰ σχέδια τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τὰ βασισθέντα κυρίως εἰς τὴν καταναλωτικὴν δαπάνην τῆς περιόδου t , θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ προβοῦν εἰς ἀποθεματοποίησιν τῶν ἀδιαθέτων ἀγαθῶν, θὰ διενεργήσουν ἐν ἄλλοις λόγοις ἀναγκαστικὴν ἐπένδυσιν. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ σχέσεις μεταξὺ ἀποταμίευσεως καὶ ἐπενδύσεως εἰς τὴν περίοδον $t+1$ θὰ εἶναι αἱ ἔξης: α) Ἡ σχεδιασθεῖσα ἐπένδυσις θὰ εἶναι μικροτέρα τῆς πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως (σχεδιασθεῖσα + ἀκουσίως δημιουργηθέντα ἀποθέματα),

2) ή σχεδιασθεῖσα ἐπένδυσις θὰ είναι μικροτέρα τῆς σχεδιασθείσης ἀποτα-
μιεύσεως, καὶ 3) ή πραγματοποιηθεῖσα ἀποταμίευσις θὰ είναι ἵση πρὸς τὴν
πραγματοποιηθεῖσαν ἐπένδυσιν (ἐκουσίᾳ + ἀκουσίᾳ). Ἡ ἀπόκλισις μεταξὺ
σχεδιασθείσης καὶ πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως θὰ προκαλέσῃ ἀντιδράσεις
ἔκ μέρους τῶν παραγωγῶν, αἱ ὅποιαι θὰ ἐκδηλωθοῦν διὰ μεταβολῆς τῶν σχε-
δίων των καὶ ἐπομένως εἰς περαιτέρω μεταβολὰς τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν
ἔξηρτημένων πρὸς αὐτὸν μεγεθῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἐν οὐσιῶδες συμπέρασμα: 'Εφ' ὅσον εἰς δε-
δομένην περίοδον ὑπάρχει εἰς τὴν οἰκονομίαν διάστασις μεταξὺ σχεδιασθείσης
ἀποταμίεύσεως καὶ σχεδιασθείσης ἐπενδύσεως καὶ ἐπομένως μεταξὺ σχεδιασθεί-
σης καὶ πραγματοποιηθείσης ἀποταμίεύσεως ἢ σχεδιασθείσης καὶ πραγματο-
ποιηθείσης ἐπενδύσεως, εἰς τὴν οἰκονομίαν ταύτην ὑφίσταται ἐνδογενής τάσις
μεταβολῆς τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν ἔξηρτημένων πρὸς αὐτὸν μεταβλη-
τῶν. 'Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἰσορ-
ροπίας μόνον ὅταν: Σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις = Πραγματοποιηθεῖσα ἀπο-
ταμίευσις = Πραγματοποιηθεῖσα ἐπένδυσις = Σχεδιασθεῖσα ἐπένδυσις. Διότι,
ώς ἐλέχθη καὶ ἀνωτέρω, ἐὰν τὰ σχέδια εἴτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν κατανα-
λωτῶν εἴτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν παραγωγῶν δὲν πραγματοποιηθοῦν, οὕτοι
θὰ ἀντιδράσουν διὰ μεταβολῆς τῶν ἐπομένων σχεδίων των, πρᾶγμα τὸ ὅποιον
σημαίνει ὅτι εἰς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα ὑφίσταται ἐνδογενής τάσις μεταβο-
λῆς τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν.

Ἐκεῖνο ὁμως τὸ ὅποιον ἔχει ἴδιαιτέραν σημασίαν εἶναι ὅτι ὅταν προ-
κληθῇ διάστασις μεταξὺ σχεδιασθείσης ἀποταμίεύσεως καὶ σχεδιασθείσης
ἐπενδύσεως ἀνατρέπουσα τὴν προηγουμένως ὑφισταμένην κατάστασιν ἰσορρο-
πίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, θὰ τεθοῦν εἰς κίνησιν δυνάμεις τείνουσαι
νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν διαταραχθεῖσαν ἰσορροπίαν εἰς ἐπίπεδον εἰσοδήματος
ὑψηλότερον ἢ χαμηλότερον τοῦ προηγουμένου, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς προ-
κληθείσης μεταβολῆς εἰς τὴν σχέσιν μεταξὺ σχεδιασθείσης ἀποταμίεύσεως καὶ
σχεδιασθείσης ἐπενδύσεως. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς διαταραχθείσης ἰσορροπίας
λαμβάνει χώραν διὰ τῆς διαδικασίας τοῦ πολλαπλασιαστοῦ. Ἡ διαδικασία
αὗτη μεταβάλλει ποσοτικῶς τὸ εἰσόδημα καὶ τὰ ἔξηρτημένα πρὸς αὐτὸν μεγέθη
πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην καὶ μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου εἰς τὸ ὅποιον ἢ
σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις θὰ ἔξισθῇ ἐκ νέου πρὸς τὴν σχεδιασθεῖσαν ἐπέν-
δυσιν. Μετὰ τὴν ἔξισωσιν σχεδιασθείσης ἀποταμίεύσεως καὶ σχεδιασθείσης
ἐπενδύσεως ἔχαντλεῖται πλέον ἡ ἐνέργεια τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, τὰ δὲ οἰκονο-
μικὰ μεγέθη ἔχουν προσαρμοσθῆ πρὸς τὸ νέον ἐπίπεδον ἰσορροπίας. Οὕτω,
προκειμένου περὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἀποταμίεύσεως καὶ ἐπενδύσεως καθίστα-
ται ἀναγκαῖον ὅπως διασταλῇ σαφῶς ἡ ἔξι δρισμοῦ ταυτότης μεταξὺ τῶν
μεγεθῶν αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἰσότητα σχεδιασθείσης ἀποταμίεύσεως καὶ σχεδιασθεί-
σης ἐπενδύσεως, ἢ ὅποια ἐπιτυγχάνεται τῇ παρεμβολῇ τοῦ πολλαπλασιαστοῦ
καὶ τὴν ὅποιαν δύναμίζουμεν ἰσότητα ἰσορροπίας ἢ λειτουργικὴν ἰσότητα. Δέον
καὶ πάλιν νὰ τονισθῇ ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ λειτουργικῆς ἰσό-

τητος μεταξύ ἀποταμιεύσεως και ἐπενδύσεως, ή ἔξ δρισμοῦ ταυτότης μεταξύ τῶν δύο τούτων μεγεθῶν ἀποτελεῖ γεγονός, τὸ δόποιον πάντοτε ὑφίσταται.

4. Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς διαδικασίας ἀποκαταστάσεως λειτουργικῆς ίσότητος μεταξύ ἀποταμιεύσεως και ἐπενδύσεως ἐν περιπτώσει διαταραχῆς τῆς ίσορροπίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος και πρὸς διαστολὴν τῆς λειτουργικῆς ταύτης ίσότητος ἀπὸ τὴν ἔξ δρισμοῦ ταυτότητα, παραθέτομεν κατωτέρω ἐν ἀπλοποιημένον παράδειγμα :

Δεδομένα τοῦ παραδείγματος :

1) Εἰς τὴν περίοδον Ο διθεῖσα οἰκονομία ὑποτίθεται ὅτι εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ίσορροπίας. Τὰ συνολικὰ οἰκονομικὰ μεγέθη αὐτῆς ἔχουν διαμορφωθῆνει εἰς τὰ ἔξης ἐπίπεδα :

α) Ἐθνικὸν Εἰσόδημα = Ἐθνικὸν Προϊὸν = 1.000 ἑκατ. δρχ.

β) Κατανάλωσις = 800 ἑκατ. δρχ.

γ) Σχεδιασθεῖσα Ἀποταμίευσις = Πραγματοποιηθεῖσα Ἀποταμίευσις = 200 ἑκατ. δρχ.

δ) Σχεδιασθεῖσα Ἐπένδυσις = Πραγματοποιηθεῖσα Ἐπένδυσις = 200 ἑκατ. δρχ.

2) Κατὰ τὴν περίοδον 1, λόγω μιᾶς νέας ἐφευρέσεως, λαμβάνει χώραν αὐτόνομος αὔξησις τοῦ ἐπιπέδου ἐπενδύσεων ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν ἀπὸ 200 εἰς 300 ἑκατ. δρχ.

3) Η δριακὴ ροπὴ πρὸς κατανάλωσιν ὑποτίθεται ὅτι εἶναι $\frac{1}{2}$ και ἐπομένως ἡ δριακὴ ροπὴ πρὸς ἀποταμίευσιν ἐπίσης $\frac{1}{2}$.

4) Ζητεῖται νὰ ἀναλυθῇ ἡ διαδικασία ἀποκαταστάσεως τῆς λειτουργικῆς ίσότητος ἀποταμιεύσεως και ἐπενδύσεως και ἐπομένως τῆς ίσορροπίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος, ὑποτιθεμένου ὅτι :

α) Μεταξύ ἀποκτήσεως και διαθέσεως τοῦ εἰσοδήματος ὡς ἐπίσης και μεταξύ δαπάνης τῶν καταναλωτῶν και παραγωγῆς τῶν παραγωγῶν ὑφίσταται χρονικὴ ύστερησις ἐνὸς μηνός. ‘Υποτίθεται ὡσαύτως ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ύστερησις εἶναι ίσοχρονος και ταυτόχρονος δι’ ὅλους τοὺς καταναλωτάς, ὡς ἐπίσης και δι’ ὅλους τοὺς παραγωγούς. Αἱ ἐν λόγῳ ὑποθέσεις δὲν ἀνταποκρίνονται βεβαίως πλήρως πρὸς τὴν πραγματικότητα, γίνονται ὅμως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπλοποιήσεως τοῦ παραδείγματος.

β) Αἱ δριακαὶ ροπαὶ παραμένουν σταθεραὶ καθ’ ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα προσαρμογῆς τῶν μεγεθῶν εἰς τὸ νέον ἐπίπεδον ίσορροπίας.

γ) Δέν λαμβάνονται ὑπὸ ὅψιν αἱ δευτερογενεῖς ἐπιδράσεις, τὰς ὃποιας προκαλεῖ ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἐπιταχυντοῦ.

‘Η διαδικασία ἀποκαταστάσεως τῆς λειτουργικῆς ίσότητος μεταξύ ἀποταμιεύσεως και ἐπενδύσεως ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

‘Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι λειτουργικὴ ίσότητος μεταξύ ἀποταμιεύσεως και ἐπενδύσεως ὑφίσταται μόνον κατὰ τὰς περιόδους ίσορροπίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος και εἰς τὸ προκείμενον παράδειγμα εἰς τὰς περιόδους Ο καὶ ν ἐνῷ, ἀντιθέτως ἡ ἔξ δρισμοῦ ταυτότης με-

Πίναξ ξ

'Εμφανών την διαδικασίαν αποκαταστάσεως λειτουργικής ισότητος μεταξύ αποταμεύσεως και έπενδυσεως

ΜΗΝΕΣ	Σχεδιαστικές παραγωγές παραγωγής κατασκευής υλικών διημετρίου αγαθών	Πραγματοποιητικές παραγωγές εισόδημα κατασκευών	Πραγματοποιητικές παραδόσεις εισόδημα κατανάλωσης	Σχεδιασθεσαρχία παραπομπών κατανάλωσης	Mή σχεδιασθεσαρχία ή διαγραστική ή έπενδυσης ή διποστεγίας	Mή σχεδιασθεσαρχία ή διαγραστική ή έπενδυσης ή διποστεγίας	Πραγματοποιητικές παραδόσεις παραπομπών κατανάλωσης	Πραγματοποιητικές παραδόσεις παραπομπών κατανάλωσης
					(1)	(2)	(3)	(4)
0	200	800	1.000	1.000	800	200	0	0
1	300	800	1.100	1.000	800	200	100	0
2	300	800	1.100	1.100	850	250	0	-50
3	300	850	1.150	1.100	850	250	50	0
4	300	850	1.150	1.150	875	275	0	-25
5	300	875	1.175	1.150	875	275	25	0
6	300	875	1.175	1.175	887,5	287,5	0	-12,5
7	300	887,5	1.187,5	1.175	887,5	287,5	12,5	0
8	300	887,5	1.187,5	1.187,5	893,75	293,75	0	-6,25
9	300	893,75	1.193,75	1.187,5	893,75	293,75	6,25	0
10	300	893,75	1.193,75	1.193,75	896,87	296,87	0	-3,12
11	300	896,87	1.196,87	1.193,75	896,87	296,87	3,12	0
12	300	896,87	1.196,87	1.196,87	898,50	298,40	0	-1,63
13	300	898,50	1.198,50	1.197,87	898,50	298,40	1,63	0
14	300	898,50	1.198,50	1.198,50	899,30	299,21	0	-0,81
15	-	-	-	-	-	-	-	-
16	-	-	-	-	-	-	-	-
17	-	-	-	-	-	-	-	-
18	-	-	-	-	-	-	-	-
19	300	900	1.200	1.200	900	300	0	0

1) Την πρός την «πραγματοποιητικής κατανάλωσης γένη προηγουμένως περίσσου.

2) Έτσι πρός το διδυμότα : «σχεδιασθεσαρχία έπενδυσης» + «πραγματοποιητικής κατανάλωσης γάγαθών».

3) Έτσι πρός το «πραγματοποιητικής εισόδημα, προηγουμένως περίσσου.

4) Έτσι πρός «πραγματοποιητικής εισόδημα» μετον «πραγματοποιητικής εισόδημα».

5) Έτσι πρός το «πραγματοποιητικής εισόδημα» μετον «κατανάλωση» + «σχεδιασθεσαρχίας έπενδυσης».

6) Έτσι πρός «σχεδιασθεσαρχία» και μή σχεδιασθεσαρχίας κατανάλωσης.

7) Έτσι πρός «σχεδιασθεσαρχία» και μή σχεδιασθεσαρχίας έπενδυσης.

ταξύ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως διατηρεῖται εἰς πάσας τὰς περιόδους ισορροπίας ἢ ἀνισορροπίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς διαδικασίας ἀποκαταστάσεως λειτουργικῆς ισότητος μεταξύ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως θὰ παρακολουθήσωμεν ἐν συντομίᾳ τὴν ἀληθοδιάδοχον μεταβολὴν τῶν μεγεθῶν ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα.

Συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐπενδύσεων ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ 200 εἰς 300 ἑκατ. δρχ., τὸ σύνολον τῶν καταναλωτῶν εἰσέπραξεν εἰσόδημα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τούτου κατὰ 100 ἑκατ. δρχ. περισσότερον ἔκεινου τὸ ὅποιον συνήθως εἰσέπραττε μέχρι τοῦδε, ἔκεινου δηλαδὴ τὸ ὅποιον ἀνέμενε κανονικῶς ὅτι θὰ εἰσπράξῃ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ καταναλωταὶ δὲν ἦσαν προετοιμασμένοι διὰ τὴν τοιαύτην αὔξησιν, δὲν εἶχον περιλάβει αὐτὴν εἰς τὰ σχέδια καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ οὕτω παρέμεινεν αὗτη ἀδιάθετος εἰς χεῖρας των ὡς ἀναγκαστικὴ ἀποταμίευσις. Ἡ κατανάλωσις (800 ἑκατ. δρχ.) καὶ ἡ σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις (200 ἑκατ. δρχ.) τῶν καταναλωτῶν ἐβασίσθη εἰς τὸ προσδοκώμενον εἰσόδημα (1.000 ἑκατ. δρχ.), τὸ ὅποιον ἔθεώρουν οὕτοι ὅτι δὲν εἴναι μεγαλύτερον ἔκεινυ τῶν προηγουμένων μηνῶν. Ἡ δημιουργία ἀναγκαστικῆς ἀποταμιεύσεως (100 ἑκατ. δρχ.), ίσοπόσου πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἐπενδύσεων, διετήρησε μὲν τὴν ταυτότητα μεταξὺ πραγματοποιηθείσης ἀποταμιεύσεως (300 ἑκατ. δρχ.) καὶ πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως (300 ἑκατ. δρχ.), προεκάλεσεν ὅμως διάστασιν μεταξὺ σχεδιασθείσης (200 ἑκ. δρχ.) καὶ πραγματοποιηθείσης (300 ἑκ. δρχ.) ἀποταμιεύσεως.

Ἡ ἀποτυχία τῶν σχεδίων τῶν καταναλωτῶν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ὠθησεν αὐτούς εἰς μεταβολὴν τῶν σχεδίων των τοῦ δευτέρου μηνός. Οὕτω τὴν κατὰ 100 ἑκ. δρχ. αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματός των κατένειμον τὸν δεύτερον μῆνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δριακῶν των ροπῶν πρὸς κατανάλωσιν καὶ ἀποταμίευσιν εἰς 50 ἑκατ. δρχ. διὰ κατανάλωσιν καὶ 50 ἑκατ. δρχ. δι' ἀποταμίευσιν. Ἡ κατανάλωσις των ηγέηθη οὕτω ἀπὸ 800 εἰς 850 ἑκατ. δρχ., ἡ δὲ σχεδιασθεῖσα διὰ τὴν δευτέραν περίοδον ἀποταμίευσί των ἀπὸ 200 εἰς 250 ἑκατ. δρχ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παραγωγοὶ δὲν εἶχον λόγον νὰ ἀναμένουν μίαν τοιαύτην μεταβολὴν εἰς τὰ σχέδια τῶν καταναλωτῶν, διετήρησαν τὴν παραγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν προηγουμένων μηνῶν, ἥτοι εἰς 800 ἑκατ. δρχ. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀρχικὴ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς καταναλώσεως τῶν καταναλωτῶν προήλθεν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν παραγωγῶν αὔξησεως τῶν δαπανῶν ἐπενδύσεως, εἴναι ἐλάχιστα πιθανὸν ὅτι ἕκαστος παραγωγὸς κεχωρισμένως εἴχε σταθμίσει τὴν ἀντανακλαστικὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὅποιαν θὰ εἰχεν ἐπὶ τῆς ζητήσεως τῶν προϊόντων του τυχὸν αὔξησις τῶν ἴδιων αὐτοῦ δαπανῶν, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ παραγωγὴ ἐκάστης ἐπιχειρήσεως ἀποτελεῖ ἐν ἐλάχιστον μόνον τμῆμα τῆς συνολικῆς παραγωγῆς. Οὕτως, εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς οἱ παραγωγοὶ διεπίστωσαν ὅτι τὰ συνήθη ἀποθέματά των ἐμειώθησαν κατὰ 50 ἑκατ. δρχ., ὅση δηλαδὴ ἦτο ἡ μὴ ἀναμενομένη ὑπ' αὐτῶν αὔξησις τῆς καταναλώσεως τῶν καταναλωτῶν. Ἡ ἀναγκαστικὴ αὕτη ἀποεπένδυσις (50 ἑκατ. δρχ.) ἐμείωσε τὰς σχεδιασθείσας διὰ τὸν δεύτερον μῆνα ἐπενδύσεις

(300 έκατ. δρχ.) τῶν παραγωγῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρηθῇ ἡ ταυτότης μεταξὺ πραγματοποιηθείσης ἀποταμιεύσεως (250 έκατ. δρχ.) καὶ πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως (250 έκατ. δρχ.). Ἐνῶ δῆμος εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας περιόδου τὰ σχέδια τῶν καταναλωτῶν ἐπραγματοποιήθησαν πλήρως καὶ δὲν προεκλήθη ὡς ἔκ τούτου διάστασις μεταξὺ σχεδιασθείσης καὶ πραγματοποιηθείσης ἀποταμιεύσεως, ἀντιθέτως τὰ σχέδια τῶν παραγωγῶν δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, διότι, ἐνῶ οὗτοι εἶχον σχεδιάσει ἐπενδύσεις 300 έκ. δρχ., ἐπραγματοποίησαν μόνον 250 έκατ. δρχ., διότι ἡ μὴ ἀναμενομένη αὔξησις τῆς καταναλώσεως ἐπέφερε μείωσιν τῶν ἀποθεμάτων των.

Ἡ ἀποτυχία τῶν σχεδίων τῶν παραγωγῶν κατὰ τὸν δεύτερον μῆνα ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ μεταβόλουν τὰ σχέδια τοῦ τρίτου μηνός. Οὕτω προέβησαν εἰς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ἀπὸ 800 εἰς 850 έκ. δρχ., ὅση ἀνέμενον ὅτι θὰ ἥτο ἡ δαπάνη καταναλώσεως τῶν καταναλωτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς προηγουμένης περιόδου. Ἡ αὔξησις δῆμος τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν κατὰ 50 έκατ. δρχ. ηὔξησεν αὐτομάτως τὸ εἰσόδημα τῶν καταναλωτῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ποσόν, ἐπειδὴ δὲ οὗτοι δὲν ἀνέμενον τὴν τοιαύτην αὔξησιν, δὲν τὴν περιέλαβον εἰς τὰ σχέδια καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως τοῦ μηνὸς τούτου καὶ οὕτω παρέμεινεν αὕτη ἀδιάθετος εἰς χεῖρας των ὡς ἀναγκαστικὴ ἀποταμίευσις. Ἡ δημιουργία ἀναγκαστικῆς ἀποταμιεύσεως ἔκ 50 έκατ. δρχ. διετήρησε μὲν τὴν ταυτότητα μεταξὺ πραγματοποιηθείσης ἀποταμιεύσεως (300 έκατ. δρχ.) καὶ πραγματοποιηθείσης ἐπενδύσεως (300 έκατ. δρχ.), προεκάλεσεν δῆμος διάστασιν μεταξὺ σχεδιασθείσης (250 έκατ. δρχ.) καὶ πραγματοποιηθείσης (300 έκατ. δρχ.) ἀποταμιεύσεως. Ἐνῶ δῆμος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν παραγωγῶν ἡ σχεδιασθεῖσα διὰ τὸν τρίτον μῆνα ἐπένδυσις αὐτῶν ἐπραγματοποιήθη ἐξ ὀλοκλήρου, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν καταναλωτῶν τὰ σχέδια τούτων δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας διότι ἐπραγματοποίησαν ἀποταμίευσιν κατὰ 50 έκατ. δρχ. μεγαλυτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν εἶχον σχεδιάσει. Οὕτω τὰ σχέδια τῶν καταναλωτῶν διὰ τὴν τετάρτην περίοδον μετεβλήθησαν, αὐξηθείσης τῆς καταναλώσεως καὶ τῆς ἕκουσίας ἀποταμιεύσεως αὐτῶν ἀνὰ 25 έκατ. δρχ., ἑκάστης ἀναλόγως τῶν ὄριακῶν των ροπῶν. Ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως τῶν καταναλωτῶν κατὰ τὸν τέταρτον μῆνα προεκάλεσεν ἀσυνήθη μείωσιν τῶν ἀποθεμάτων τῶν παραγωγῶν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ ὥθησεν αὐτοὺς εἰς μεταβολὴν τῶν σχεδίων των κατὰ τὴν πέμπτην περίοδον, συνισταμένην εἰς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν κατὰ 25 έκατ. δρχ. Ἡ διαδικασία αὕτη συνεχίζεται μέχρι τοῦ μηνὸς v. Εἰς ἑκάστην διαδοχικὴν περίοδον προκαλείται συνεχῶς αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν ἔξηρτημένων πρὸς αὐτὸ περιεθῶν. Διὰ τῶν διαδοχικῶν τούτων αὔξησεων προσαρμόζεται βαθμιαίως ἡ σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις πρὸς τὸ ηὔξημένον ἐπίπεδον τῆς σχεδιασθείσης ἐπενδύσεως. Εἰς τὴν περίοδον ὃπου ἡ σχεδιασθεῖσα ἀποταμίευσις ἔχει ἐξ ὀλοκλήρου προσαρμοσθῆ πρὸς τὴν σχεδιασθεῖσαν ἐπένδυσιν, παύει πᾶσα περαιτέρω αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν λοιπῶν ἔξηρτημένων μεγεθῶν. Ἡ ἰσορροπία τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος ἔχει πλέον ἀποκατασταθῆ.